

KOLSKA DANGUBNINA IZ ŽELJEZNIČKOG PRIJEVOZA

PRIVREDNI SUD HRVATSKE

Presuda br. II Pž-1929/89-2 od 23. siječnja 1990.

Vijeće: Dragan Franić, mr.Pave Dević, prof.dr.Velimir Filipović

Kolsku dangubninu iz željezničkog prijevoza dužan je platiti primatelj za zaustavljanje vagona u usputnim stanicama ako je kriv za to zaustavljanje. Pretpostavlja se da je kriv za takvo zaustavljanje dok ne dokaže suprotno.

Tužitelj je željeznica, a tuženik je primatelj tereta. Željeznica je tužila primatelja, između ostalog, i za isplatu kolske dangubnine za zadržavanje kola u usputnoj postaji.

Drugostupanjski je sud djelomično odbio žalbu kao neosnovanu.

Bitno stajalište žalbenog suda u dijelu u kojem je odbio žalbu je sljedeće:

Prema čl.26.t.6.st.3. Tarife primatelj je dužan platiti kolsku dangubninu za sva kola koja su zadržana u usputnom kolodvoru ili njegovom krivicom čekaju u uputnom kolodvoru.

Navedenu odredbu Tarife u vezi čl.63.st.2. ZPP prema kojem, "prekorači li se tok odnošenja, prijevoznik ima pravo na posebnu naknadu koju određuje tarifa", treba tumačiti na način da se krivnja primatelja za prekoračenje roka odnošenja stvari pretpostavlja, što znači da je primatelj dužan dokazati da je do prekoračenja roka došlo iz razloga za koje nije odgovoran on, već prijevoznik.

Ni tijekom postupka a niti u žalbi, tuženik takav dokaz nije pružio. Naprotiv, iz provedenih dokaza isprava priloženih spisu, te nalaza i mišljenja vještaka Marijana Gregorke (listovi 54-68), proizlazi da ne postoje razlozi koji bi oslobadali tuženika plaćanja dangubnine.

Pazeći po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava ovaj drugostupanjski sud je utvrdio da nije bilo osnove da prvostupanjski sud prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti.

Predmet tužbenog zahtjeva je isplata kolske dangubnine u iznosu od dinara 755,00 (ranije dinara 7,549.559) prema obračunima (Kol 4) za siječanj i veljaču 1987. godine, priloženim uz tužbu, koji se odnose na uputni kolodvor Solin-Luka i usputni kolodvor Primorski Dolac. Prema nalazu i mišljenju vještaka Marijana Gregorke, kojeg je tužitelj u cijelosti prihvatio, proizlazi da pravilno obračunata kolska dangubnina u usputnom kolodvoru Solin-Luka iznosi dinara 565,10 a u usputnom kolodvoru Primorski Dolac dinara 108,40, odnosno ukupno dinara 673,50, pa je pravilnom primjenom materijalnog prava prvostupanjski sud trebao prihvatiti tužbeni zahtjev samo za navedeni iznos.

S obzirom na izloženo valjalo je te mljem čl.368. ZPP žalbu tuženika odbiti djelomično kao neosnovanu te potvrditi presudu prvostupanjskog suda u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev prihvaćen za iznos od dinara 673,50.

Mr.Pave Dević

Bilješka:

Stajalište gornje presude potvrdio je Vrhovni sud Republike Hrvatske presudom br.II. Rev.38/1991-2 od.24.prosinca 1992.

Summary

DEMURRAGE OF WAGONS

The consignee of the goods in the carriage by rail is liable to pay demurrage if responsible for the detention of the wagon at en-route stations.

The consignee is presumed guilty of such detention until proven otherwise.